242. A szívem aggodalmas...

- 2. Itt lakom Kédár sátrát, És szomorún érzem A Sátán támadását, S emiatt fáj szívem.
- 3. A Mések közt lakoznom, Ahol csak gyűlölnek; Sátánnal hadakoznom Már teher énnekem.
- 4. Ott van hazám a mennyben, Itt jövevény vagyok. Én dicsérlek, nagy Isten, Ha hozzád eljutok.

243. Nem egyéb, csak szeretet...

- 2. Urunk halált szenvedett, Miérettünk hullott vére; Ne panaszold ínséged, Felvesz minket szent egébe. Fényre visz majd Jézusod: |: Ne epesszen semmi gond! :|
- 3. Ha fenyít vesszejével, Dicsérjük Atyánk kegyelmét, Ha sújt szenvedésekkel, Ismerjük fel szent szerelmét. Figyeld, mit mond Jézusod: |: Ne epesszen semmi gond! :|
- 4. Gyakran úgy látja szívünk, Mintha minket Ő elhagyna; De ha kérjük, zörgetünk, Gyermekeit befogadja. Szent ajkáról ez hangzik: |: Zörgess és megnyittatik! :|
- 5. Mi az ínség ideje A menny öröméhez mérve? Melyet annak ígére, Ki keresztjét békén tűrte. Mint szenvedett Jézusunk, |: Ártatlan szent Bárányunk! :|
- 6. Tudjuk, hogy mindegyikünk Méltó lenne büntetésre, De Jézusban örvendünk, Mert Istent kiengesztelte Értünk viselt fájdalma, |: Szenvedése, halála. :|
- 7. Vajha megérthetnénk jól, Mire vezet szenvedésünk, S elfogadnánk Jézustól Kezét, amint nyújtja nékünk. S láthatnánk a gyümölcsöt, |: Mely terem szenvedés közt! :|